

Zavrnitev - zavrženost

1 Mz 22,1-2.9-13.15-18; Rim 8,31-34; Mr 9,2-10

Na drugo postno nedeljo poslušamo odlomek o Jezusovi spremnitvi na gori Tabor ter Ambrahamovem darovanju sina Izaka v deželi (gori) Morija.

Danes se ustavimo ob dveh besedah: **TA JE MOJ LJUBLJENI SIN in NJEGA POSLUŠAJTE.**

Izpostavljen je temelj (identiteta) Jezusove osebnosti. Jezus je imel popolno gotovost Očetove prisotnosti in ljubezni. Čutil se je popolnoma varnega, zato je lahko izpolnil svoje poslanstvo. Podobno bi lahko rekli za Abrahama.

S krstom smo na poseben način povezani z Očetom in Sinom in seveda Svetim Duhom. Bog je navzoč v vsakem človeku (saj smo ustvarjeni po Božji podobi), še posebej pa v krščanih. Krščani smo skrivnostno Kristusovo telo, on je glava, mi pa udje. Ista kri se pretaka med nami. Zato smo posinovljenci, hčere in sinovi, Jezusovi bratje.

Ko Oče gleda na nas, vidi Sina - Jezusa v tebi. Vidi ljubljenega sina. To je pridobitev odrešenja, križa in vstajenja. Ko gleda Bog name, me gleda kot da bi gledal na Jezusa. Ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni.

Govorimo o temeljih krščanskega življenja. Zato ni čudno, da Oče ponovi besede potrditve in jasne prisotnosti takoj po dogodku, ko je Jezus napove svojo smrt in vstajenje in ko se prikaže v slavi (spremenjen), da bi se v času trpljenja apostoli lahko spomnili tega – da ni s tem konec, da bo prišlo poveličanje.

Kako to, da ne živimo iz te identitete ljubljenosti in se nam dogaja, da ne uspemo izpeljati načrt, ki nam je zaupan tukaj na zemlji?

Problem, s katerim se sooča več kot 95 odstotkov ljudi, še posebej Slovencev je ZAVRŽENOST - ZAVRNITEV. S tem je potrebno opraviti, očisti se in obračunati.

Zavrnitev lahko opredelimo kot **"občutek, da smo nezaželeni"**. Vsaka oseba si v svoji notranjosti želi, da je ljubljena, del skupine, da pripada in je sprejeta. Življenjske izkušnje so nas ranile in kot ranjene osebe imamo občutek, da nismo željeni in sprejeti.

Kako prihaja do zavrnitev? (lahko so to vsakdanje življenjske izkušnje)

- i. Mogoče niste bili izbrani za igranje v šolski športni ekipi.
- ii. Vaš prvi fant se ni pojavil na pomembnem zmenku in vam tega nikoli ni pojasnil.
- iii. Niste bili sprejeti na šolo, kamor ste hoteli priti.
- iv. Brez pametnega razloga ste bili odpuščeni iz službe.
- v. Nikoli niste čutil, da vas je oče ljubil ali skrbel za vas.

- vi. Čutili ste, da vas mama ne sprejema (želi).
- vii. Starši so želeli narediti splav, ko ste bili spočeti.
- viii. Vaš zakon se je končal z ločitvijo.
- ix. Vsaka negativna izkušnja, ki vam je poslala sporočilo "niste ljubljene in sprejete"

Družina je prvi razlog za zavrnitev v življenju ljudi.

Otrok bo verjel vsemu, kar o njem rečejo starši! Prg 18,21: »Smrt in življenje sta v oblasti (v moči) jezika. " To pomeni, da moramo biti zelo previdni pri besedah, ki jih izrečemo do družinskih članov, do sebe ali drugih. Otroci bodo verjeli besedam in živeli iz njih, ki jih izrečemo nad njimi. Tukaj se dogaja največ ranjenosti in zavrnitev.

Danes srečujemo otroke, ki so jezni, užaljeni, zagrenjeni in uporniški, ki nam povedo: »Starši so nam dali obleke, izobrazbo, avto, bazen, ampak nikoli nam niso dali ČASA. Nikoli nam niso dali samih sebe.«

Še zlasti je prisotna v naši družbi izkušnja zavrnitve s strani očetov (odsotnosti časa – prisotnosti in ljubezni očeta).

Kako to vidimo – nekatera zunanja vedenja, ki jih vidimo za ljudi z rano zavrnitve:

- i. zamera, zagrenjenost, kritičnost in obsojanje;
- ii. nizka samozavest; nizka samopodoba;
- iii. dvomljivost, skeptičnost, občutki nevrednosti in negotovosti;
- iv. Izolacija, sebičnost;
- v. strah pred tem, kaj ljudje mislijo o meni;
- vi. preobčutljivost oz. visoka občutljivost na stvari;
- vii. nezaupanje do drugih, umikanje iz odnosov;
- viii. občutek, kot da te vsak hoče prizadeti;
- ix. oseba pogosto dela slabe stvari, da bi si pridobila odobravanje ali pritegnila pozornost;
- x. zasvojenosti - droge, alkohol, hrana, tobak, rock glasba, sladkor itd.

Kako se lahko ta rana ozdravi?

SPREJETOST (nasprotje od ZAVRNITVE). In ravno to nam Oče ponuja, ko pridemo k njemu preko Jezusa. S tem je Jezus opravil tudi na križu, zato ga moramo sprejeti kot Gospoda in Odrešenika. Jezus je bil na križu najbolj zapuščen, zavrnjen, popolnoma sam. Postal je celo greh in bil pribit na križ. Naša zapuščenost je bila odnesena na Jezusov križ. To je zagotovilo

odrešenja in naše ozdravitve. Lahko pričakujemo v našem življenju spremembe (SPREMENENJE). Jezus nam danes daje zagotovilo na gori.

»V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohoten sklep njegove volje, v hvalo veličastva njegove milosti, s katero nas je **obdaril v Ljubljnem** (v svojem ljubljnem Sinu).« (Ef 1, 4-6)

Ko prideš k Očetu po Jezusu, si sprejet in deležen take naklonjenosti kot Jezus sam.

Kako je neverjetno, da nas Bog ljubi na enak način, kot ljubi Jezusa (Jn 17,23: »Jaz v njih in ti v meni, da bi bili popolnoma eno.«).

Vsi mi lahko slišimo iste besede Boga, ki nam vedno govori: »Ti si moj ljubljene sin (hči), nad katerim imam veselje (s katerim sem zelo zadovoljen, nad katerim sem ponosen).« (Mt 3,17)

Bog nas ne samo sprejema, temveč smo postali člani njegove družine.

Zavrnitev premagamo tako, da poslušamo in popolnoma verjamemo Jezusu – njegovi Božji besedi, ki je zapisana v Svetem pismu. Povabljeni smo, da naredimo naslednje korake:

1. Kot Božji otroci v ljubljene družini moramo zavestno verjeti, da nas Bog resnično ljubi.

Sprejema nas, takšne kot smo in on se je odločil, da nas je poklical na ta svet.

2. Odpustiti moramo tistim, ki so nas ranili, tako kot nam je odpustil Kristus (Kol 3,13)

3. Zavestno se moramo odločiti, da se znebimo slabih sadov, kar so povzročile zavrnitve v našem življenju (kot so grenkoba, zamere, sovraštvo in upor). Če bomo ta negativna čustva negovali v našem življenju, bomo zastrupili celo naše življenje.

Recimo odločno z Jobovimi besedami (22,28): » Kar koli boš sklenil, boš dosegel in luč (Božja naklonjenost) bo svetila na tvojih poteh.«

Lahko molimo molitev:

"Odlagam grenkobo, zamero, sovraštvo, žalitve in upor, ki sem ga imel proti

_____ *(ime oseb) in zapovedujem, da se duhovi grenkobe, zamere, užaljenosti,*

sovraštva in upora odstranijo od mene, da odidejo takoj in se nikoli več ne vrnejo. To te prosim Oče v Jezusovem imenu. Amen

4. Sprejeti moramo sebe in moramo odpustiti samemu sebi. Nikoli se ne obsojajmo. Včasih je to najtežji korak. Nikoli se ne omalovažujmo in ne kritizirajmo sebe. Zapomnimo si, da smo Božja stvaritev (Ef 2,10)." Nismo se ustvarili sami. Bog nas je ustvaril po svoji podobi.

5. Nenehno obnavljajmo (prenavljajmo) naš um z Božjo besedo – to mora postati naš življenjski slog.

Amen.

Matej Križanič, diakon